

International og national regulering af postsektoren (det juridiske grundlag)

Dette bilag indeholder en oversigt over det internationale samarbejde i postsektoren samt de internationale retsakter på området. Endvidere indeholder bilaget en oversigt over national lovgivning samt en beskrivelse af retsgrundlaget vedrørende befordringspligt, eneret, brevkasse-regler, tilladelsessystemer, priser, terminalafgifter, remail, betalingstjenester³⁾, regnskabsreglement, posthemmelighed, ansvar, klageadgang og kontrol- og straffebestemmelser. Herudover indeholder bilaget en beskrivelse af udviklingen i reguleringen af postsektoren. Endelig indeholder bilaget en beskrivelse af arbejdsdelingen mellem myndigheder.

1. Oversigt over internationalt samarbejde i postsektoren samt retsakter

1.1. Verdenspostunionen (UPU), herunder verdenspostkonventionen og overenskomsten om postale betalingstjenester

UPU optager som udgangspunkt stater som medlemmer. Stater, der er medlemmer af FN, har ret til at være medlem af UPU. Andre lande kan også søge om optagelse.

UPU omfatter i dag 189 lande og har status som særligt FN-agentur.

Det bærende princip i UPU er fri udveksling af post og fri transit for post mellem unionens medlemslande og borgere. Landene udgør således et postalt enhedsterritorium med det formål at fremme udviklingen af kommunikationen mellem folkeslagene.

Det er landene, som indgår og fornyer Verdenspostunionens vigtigste akter: Konstitutionen, de generelle bestemmelser, Verdenspostkonventionen og Overenskomsten om postale betalingstjenester. Danmark har tiltrådt Verdenspostkonventionen, ligesom overenskomsten om postale betalingstjenester er tiltrådt.

I det følgende redegøres nærmere for Verdenspostkonventionen og Overenskomsten om postale betalingstjenester.

Verdenspostkonventionen fastlægger pligter og rettigheder vedrørende udveksling af postforsendelser landene imellem. Konventionen om-

fatter således alene grænseoverskridende postforsendelser.

Den grundlæggende regel er den fri passage af postforsendelser over grænserne og i transit på tredjelandets territorium, jf. UPU's bærende princip.

Konventionen fungerer således som det fælles grundlag for postudvekslingen, det vil sige de regler, der gælder, hvis der ikke indgås bilaterale eller multilaterale aftaler om andre vilkår.

Ud over de obligatoriske tjenester er der i konventionen en række tjenester, som ikke har samme bindende karakter. Det er et gennemgående princip i alle disse bestemmelser, at de tjenester, der er til rådighed for brugerne af posttjenesterne ved indenrigspost, også skal gælde for afsendelse og modtagelse af post, der passerer grænserne.

Overenskomst om postale betalingstjenester omhandler overførsel af pengemidler. Det vil sige udveksling af postanvisninger, indbetaling af eller overførsler mellem girokonto eller andre typer af konti og postopkrævningsforretninger.

1.2. EU, herunder EU-postdirektivet

Posttjenesterne i EU er reguleret af "Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF om fælles regler for udvikling af fællesskabets posttjenester og forbedring af kvaliteten af disse tjenester" af 15. december 1997 som ændret ved "Europaparlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF, for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester".

Direktivet omfatter både nationale postforsendelser og grænseoverskridende forsendelser.

Det fremgår af direktivets præambel, "at oprettelsen af det indre marked i postsektoren er ubetinget vigtig for den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet, eftersom posttjenesterne anses som et afgørende redskab for kommunikation og samhandel.

Med henblik på at garantere retten til fri udveksling af tjenesteydelser i postsektoren i hele Fællesskabet under skyldig hensyntagen til de befordringspligtige virksomheders forpligtelser